

KUNG SUNE TAR ÖVER

Novemberkåsan:

L. O. MAGNIL RAPPORTERAR
FRÅN OCKELBO.
FOTO: TOMMY JOHANSSON

▲ Här blåser det segervind i Ockelboskogarna – MK Orions Sune Strömberg blåser fram under dagetappen där han blev trea för att sedan köra allra värst och gå upp till segern på sista nattvarvet.

En förnämlig tävling som arrangörerna SMK Gävle och SMK Ockelbo har all heder av. Det blir slutfacit när man summerar resultatet av 1980 års upplaga av den stora traditionella tillförlitlighetstävlingen Novemberkåsan.

Vädret var ganska idealiskt och dessutom hade man lyckats stränga en bana som inte var så hård att man skrämdes förstagångsdeltagarna ifrån vidare tävlande men ändå tillräckligt utslagsgivande.

VÄND

NOVEMBERKÅSAN □□□□□□□□

forts fr föreg sid

●●● Av de 102 förare som ställde upp till start på det inledande dagvarvet lyckades inte mindre än 57 ekipage fullfölja tävlingen vilket måste betecknas som ett gott resultat. Speciellt glädjande var det att den kåsadebuterande amerikanen Dick Burleson återfanns bland dem som kom i mål.

Inför årets tävling fanns det gott om förhandsfavoriter och då i första hand femfaldige kåsavinnaren och mångfaldige svenske mästaren Hasse Hansson från Tibro, som genom seger i 1980 års tävling hade chansen att plocka hem sin andra "Kåsa" för alltid.

Andra starka namn var t.ex. vår duktiga Six Days stjärna Steve Tell, segerherren i Novemberkåsan 1977 Torbjörn Jansson, rutinerade Ingemar Österberg som nu gjorde sin 22:a start i tävlingen och som vann 1978 samt toppmännen i årets svenska mästerskap Sven Erik Jönsson, Per Grönberg och Thomas Gustavsson.

Men när prislistan efter avslutad tävling spikades var det ingen av dessa som återfanns på

förstaplatsen. Där hittade man istället ett namn som med säkerhet hade givit ett ganska ordentligt odds vid ett eventuellt förhandsvad.

Tvårt emot alla tips kom nämligen 1980 års vinnare att heta Sune Strömberg, en tyst och försvunnen 21-årig yngling tävlande för MK Orion, som i sin dagliga gärning sysslar med helt andra ting än motorcyklar eftersom grabben har eget lantbruk.

Sune började åka tillförlitlighet för fyra år sedan och fick väl sitt egentliga genombrott förra året då han efter en strålände körning slutade på fjärde plats i Novemberkåsan. Hos den stora allmänheten var han dock ett ganska okänt namn innan den här fullträffen.

Inledningsvis såg det annars ut att gå enligt tipsen då Hasse Hansson efter det inledande dagvarvet återfanns i toppen på resultatlistan före Göta MS:s Per Grönberg. Men redan här kunde man ana vad som komma skulle eftersom Sune låg trea bara 7 sekunder efter Grönberg och detta trots att han tagit onödiga transportprickar.

Finländaren Jukka Helminen tillhörde också de förare som var med och kämpade om tätplaceringarna och inför nattetappen höll han en säker fjärdeplacering endast 25 sekunder bakom Strömberg.

Av det stora startfältet var det endast 8 förare som tvingades ge upp under första etappen. Tyvärr återfanns emellertid årets SM-ledare i den stora klassen Sven Erik Jönsson, Järva MK, bland dessa sedan han uteslutits ur tävlingen på grund av att han tappat bort sitt tidkort på sista specialsträckan.

Redan under det första nattvarvet började det emellertid att hända saker. Snöfall i förening med dimma gjorde att ledande Hasse Hansson fick problem med ögonen vilket tvingade honom att slå av på tempot och mera behövdes inte för att konkurrenterna skulle hinna ifatt.

Speciellt fort körde Per Grönberg som var bäst på andra varvet och inför den avslutande rundan hade han ryckt till sig ledningen med nära minuten framför Sune Strömberg. Sune hade dock noterat snabbare körtid men drog på sig ytterligare 60 transportprickar på grund av missförstånd i samband med service efter första specialsträckan.

Hasse Hansson tappade massor av dyrbara sekunder på varje sträcka och efter två varv hade han halkat ner till tredjeplatsen nästan 3 minuter efter ledande Grönberg. Hasse fick på det här varvet också stryk av klubbkamraten Thomas Gustavsson som avancerade till fjärde plats.

1979 års segrare Steve Tell fick en mindre lyckad start och låg ända nere på 20:e plats efter den inledande dagetappen men revanscherade sig ordentligt på det första nattvarvet där han noterade samma resultat som Sune Strömberg vilket gjorde att Steve klättrade upp till sjunde plats.

In i det längsta verkade det som om Jukka Helminen skulle komma att återfinnas på en topplats även efter första nattundan eftersom han fortsatte sin fina åkning. Men på den sista sträckan vågrade plötsligt motorn att vara med längre och det bara att ge upp.

Amerikanen Dick Burleson svarade för en överraskande stark körning under dagetappen då han t.o.m. var snabbare än rutinerade Ingemar Österberg. Men eftersom han aldrig tidigare kört nattävling råkade han ut för diverse svårigheter samt blev ordentligt trött och halkade långt ner i listan inför sista rundan.

På den sista 7-milanslingan dominerade Sune Strömberg tävlingen totalt. Ingen av konkurrenterna förmådde hänga med i hans våldsamt uppskruvade tempo och han inte bara plockade upp de 54 sekunder han låg efter Per Grönberg utan kunde dessutom dra ifrån denne och åka i mål som vinnare med en marginal på 39 sekunder.

Sune tyckte att 1980 års Novemberkåsa hade varit en bra tävling på ett underlag som varit fullt åkbart överallt även om det fanns ställen där man kunde köra fast om man hade otur att välja fel spår. För övrigt verkade det som om grabben tyckte det var jobbigare att svara på frågorna från alla de massmediarepresentanter som ville veta vem det nya stjärnskottet egentligen var.

Trots att Pelle Grönberg tvingades släppa blivande segraren förbi sig på slutundan var han näst snabbast här och kunde hålla andraplatsen framför Tibros Thomas Gustavsson som kom med en stark spurt. På sista slingan var Thomas bara 2 sekunder långsammare än Per och knep därmed tredjeplaceringen före klubbkompisen Hasse Hansson.

En jämn och fin körning på samtliga 3 varven gjorde Dag Edlund, Huskvarna MK vilket till slut gav honom femte plats före bästa utlännin finländaren Antti Kemppainen.

Nestorn i det här gänget, 46-årige veteranen Ingemar Österberg, gjorde som vanligt en homogen insats och slutade på en synnerligen hedersam tiondeplats vilket måste betecknas som en suverän prestation i den knallhårda konkurrensen med grabbar som han faktiskt kunde vara pappa åt.

Alla svårigheter till trots fortsatte amerikanen

Dick Burleson att kämpa vidare för att så småningom åka i mål på 30:e plats bland de 57 som fullföljde "Kåsan". En verkligt fin insats som ger mer än godkänt betyg för en debutant som dessutom aldrig kört en nattävling.

Fjölårsvinnaren Steve Tell fortsatte sin forcing under sista varvet och såg ut att ha en topplacering vikt för sig. Men på allra sista specialsträckan råkade han ut för magnetfel och tvingades bryta.

Siste man i mål var arrangörsklubben SMK Gävles gamle pålitlige kämpe K.G. Sallander. Han hamnade emellertid utanför respittiden sedan han redan på första varvet råkat ut för kramp i ena benet men ändå vägrat att ge upp.

Klubblagstävlingen resulterade i en utklassningsseger för starka Tibro MK genom trion Thomas Gustavsson, Hasse Hansson och Nils Erik Zell vilka åkte in på platserna 3-4-9 och exakt samma manna triumferade också i den speciella tävlingen för distriktag.

Bland B-förarna kom MA Lerums Mikael Nilsson att spela första fiolen. Från sin startposition allra sist i fältet hade han kontroll på sina medtävlare och vann klassen överlägset framför svenske mästaren i motocrossens 250-klass Rolf Wicksell på ett resultat som räckte till 11:e plats totalt.

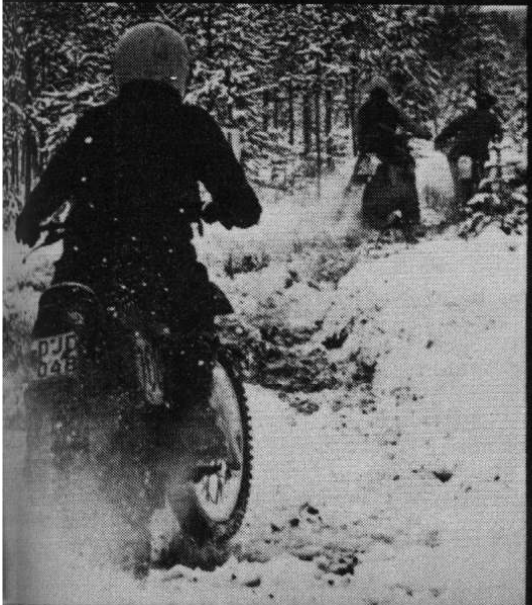
VÄND!

Finlands AJ Kemppainen blev totalt sexa och dessutom bästa 125-förare i Kåsan.

Storfrämmande i form av USA:s T-mästare Dick Burleson. Trots ovana vid både snö och mörker klarade sig Dick i mål på en 23:e plats i A-klassen.

Siste man i spåret var Mikael Nilsson, MA Lerum, segrare i B-klassen på sin 125 cc Honda.

Här får Kung Sune grattiskramen av mamma Gunnel som lyssnade på radion hemma i Häverö och tog sig ledigt från sysslorna på gården när hon hörde att sonen låg bra till. Hon hann fram för att heja fram på Sune på de sista sträckorna och dessutom bli bland de första gratulanterna.

En sju de plats blev det för segraren i MC-Nytt's Specialtrial, Linköpings Magnus Jacobsson.

Resultat av Novemberkåsan 1980

A-förare

1. Sune Strömberg, MK Orion, KTM, 19914; 2. Per Grönberg, Hammarby MK, HVA, 19953; 3. Tomas Gustavsson, Tibro MK, HVA 20275; 4. Hans Hansson, Tibro MK, HVA, 20402; 5. Dag Edlund, Huskvarna MK, HVA, 20547; 6. A-J Kemppainen, Finland, HVA, 20939; 7. Magnus Jacobsson, Linköpings MK, HVA, 21103; 8. Torbjörn Jansson, Göta MS, Maico, 21227; 9. Nils-Erik Zell, Tibro MK, HVA, 21465; 10. Ingemar Österberg, SMI MK, HVA, 21588; 11. Bert Andersson, Kungsbacka MA, HVA, 21918; 12. Bertil Lind, Järva MK, HVA, 22089; 13. Olle Ekman, SMI MK, HVA, 22344; 14. Anders Svennson, Linköpings MS, HVA, 22350; 15. Göran Johansson, Järva MK, KTM, 22421; 16. Håkan Klaesson, Järva MK, HVA, 22735; 17. Lars Pärnebjörk, Göta MS, HVA, 23048; 18. Lars-Erik Hermansson, SMK Uppsala, HVA, 23120; 19. Ola Rydén, Folkare MK, HVA, 23179; 20. Roland Nylund, FMCK Borås, HVA, 23414; 21. Per-Håkan Andersson, Göta MS, HVA, 23766; 22. Mats Carlstedt, Järva MK, HVA, 23954; 23. Hans-Bertil Blom, Vimmerby MS, HVA, 24314; 24. Richard Burleson, USA, HVA, 24221; 25. Olle Hult, AMF Södertälje, HVA, 24591; 26. Åke Claesson, Folkare MK, HVA, 24812; 27. Kent Jogeland, FMCK Borås, HVA, 24910; 28. Lenart Johansson, MSI MK, HVA, 25063; 29. Bo Myrbrink, Motor-sällskapet, HVA, 25255; 30. Jan Jonstolj, FMCK Borås, HVA, 25440; 31. Per-Olof Löfblom, MK Orion, HVA, 25761.

B-förare

1. Mikael Nilsson, MA Lerum, Honda, 21790; 2. Rolf Wicksell, SMK Uppsala, HVA, 22171; 3. Jacob Olsson, MK Orion, HVA,

22942; 4. Kent Karlsson, Skara MK, HVA, 22995; 5. Björn Gottschalk, SMK Uppsala, HVA, 23247; 6. Rune Hedberg, Sala MSK, HVA, 23789; 7. Ola Jonsson, Norbergs MC, KTM, 24141; 8. Bo Kihlbom, AMF Södertälje, HVA, 24293; 9. Ulf Johansson, FMCK Skövde, HVA, 24340; 10. Bengt Fornegård, Skara MK, HVA, 24677; 11. Tomas Ytterberg, SMI MK, HVA, 24753; 12. Matti Lindstedt, Järva MK, HVA, 24756; 13. Per-Arne Johansson, Skene MS, HVA, 24795; 14. Lars Odin, SMK Värnamo, HVA, 24911; 15. Tommy Andersson, FMCK Skövde, HVA, 25157; 16. Dag Ljungwe, Järva MK, HVA, 25393; 17. Rainer Väänänen, Hallsbergs MK, HVA, 25494; 18. Ulv Alvinzi, SMK Arboga, HVA, 25538; 19. Bengt Andersson, Varbergs MK, Simonini, 25556; 20. K-G Johansson, FMCK Skövde, HVA, 25611; 21. Lasse Ekman, Skara MK, HVA, 25937; 22. Lars Hagman, Göta MS, HVA 25996; 23. Hans Jonsson, SMK Örebro, HVA, 26315; 24. Hans Blom, Vimmerby MS, HVA, 26812; 25. Nils-Ragnar Widmark, Njurunda MK, HVA, 27646; 26. Seppo Sillfors, SMK Södermanland, HVA, 27995; 27. Per-Olof Olsson, SMK Gävle, HVA, 28729.

Lagtävling: antal startande lag: 11

1. Tibro MK, (N-E Zell, Tomas Gustavsson, Hans Hansson), 62142; 2. Göta MS, 68041; 3. SMK Uppsala, 68538; 4. Järva MK lag 2, 69552; 5. FMCK Skövde, 72911; 6. Skara MK, 73609.

Distriktslag: antal startande lag: 3

1. Västra Distriktet (N-E Zell, Tomas Gustavsson, Hans Hansson), 62142; 2. Östra Distriktet (Per Grönberg, Torbjörn Jansson, Lars Pärnebjörk), 64228.

Sagt kring Kåsan

SUNE STRÖMBERG: Det här hade jag aldrig vågat hoppas på. Speciellt inte med tanke på att den maskin jag körde är en splitter ny KTM av 1981 års modell som kom från fabriken så sent som dagen före start vilket betyder att jag aldrig kört på den. Det var också väldigt nervöst under de allra första milen eftersom vi före start hade en del problem med el-systemet. Dessbättre fungerade allt perfekt under tävlingen och på slutvarvet lossnade det ordentligt och då slapp jag ju också ifrån transportprickar. Skulle vara skojigt att få prova på Internationella Six Days men tyvärr går ju den tävlingen vid en tidpunkt då jag har som mest arbete med jordbruket.

HASSE HANSSON: Satsade givetvis hårt för att försöka ta den tredje inteckningen i den här "Kåsan" och därmed plocka hem den för alltid. Men den här gången räckte det inte till. Under den inledande dagetappen gick det ju riktigt hyggligt och jag kunde då rycka åt mig en knapp ledning. Men när det sedan började snöa samt blev dimmigt under nattetappen fick jag problem med synen. Detta resulterade dels i att jag inte kunde hålla samma höga tempo som mina svåraste konkurrenter och att jag dessutom gjorde en del tämligen onödiga vurpor. Hade haft mina funderingar på att lägga av om jag vann den här "Kåsan", men nu får jag väl lov att fortsätta minst ett år till.

DICK BURLESON: Första gången jag kör en nattävling men däremot har jag faktiskt åkt på snö tidigare men det var för 6 år sedan. Fast ärligt talat så tycker jag betydligt bättre om att åka skidor på snö än motorcykel. Att köra i snön beredde mig inga större svårigheter men däremot blev det besvärligt att köra på natten främst då på grund av att det föll underkyllt regn vilket medförde att det bildades isbark på mina glasögon så att jag inte såg någonting. Ibland blev jag faktiskt tvingad att stanna för att göra ren glasögonen. Roligt att jag lyckades fullfölja den här tävlingen som jag hört talas om som en av världens hårdaste. Nu kan jag komma hem till USA och visa upp en plakett som ingen

landsman till mig har. Hoppas kunna komma igen och ta någon mer landsman med mig hit.

INGEMAR ÖSTERBERG: Det här var 22:a gången jag startade i Novemberkåsan och 17:e tävlingen som jag lyckades fullfölja. Visserligen hänger väl inte "gubben" (46 år) riktigt med längre när ungdomarna vråker sig fram i skogen men personligen tycker jag nog att en tiondeplacering i det här gänget är ganska hyfsat. Trots att jag är så pass gammal tycker jag att det är riktigt skojigt att köra tillförlitlighetstävlingar och får jag bara vara frisk så blir det säkert ytterligare en och annan sådan här tävling innan jag definitivt lägger av med tävlingsåkandet. Träningen får jag ju mer eller mindre gratis eftersom jag har till yrke att prova ut motorcyklar för svenska arméns räkning.

TORBJÖRN JANSSON: Inte min dag den här gången. Visserligen fungerade det väl ganska bra under det inledande dagvarvet men när det drog ihop sig till nattåkning ville det sig inte alls och speciellt under första varvet av nattetappen blev det en del ganska onödiga kullkörningar. Bl.a. hade jag oerhört svårt att hitta någon rytm på den fjärde specialsträckan som var framdragen över en kalhuggen torvmosse full av djupa dyhål där det fanns många möjligheter att sätta sig fast ganska ordentligt. Som det nu gestaltade sig får man väl vara glad att man lyckades fullfölja tävlingen.

STEVE TELL: Det är upp och ner här i världen. I årets "Kåsa" började det litet halvdant och ingenting ville stämma. Sedan drog jag också på mig 30 transportprickar och därmed var utgångsläget knappast det bästa tänkbara inför nattetappen. På första varvet av nattkörningen lossnade det emellertid och jag kunde plocka upp åtskilliga placeringar inför den avslutande rundan. Även fortsättningsvis klaffade det hela verkligt bra och allt såg ljus ut ända fram till den allra sista specialsträckan då magneten vägrade att vara med längre och det var inget annat att göra än att s.a.s ta sin Mats ur skolan.

BO SJÖSVÄRD: Verkligen synd att Sune Strömberg skall vara lantbrukare. Han är verkligen en kille som vi skulle behöva som förstärkning i det svenska laget vid Internationella Six Days Trail. En skicklig förare som dessutom är begåvad med ett sjusårdeles fighterhumör. Tyvärr är ju såväl träningsläger inför Six Days som själva tävlingen förlagd till en tidpunkt på året då en lantbrukare har det som allra brådst och därför knappast har möjlighet att ta sig ledigt för att kunna representera Sverige i denna världens stora tillförlitlighetstävling.